

Reklama na APRÍL 3
Aktuálně

Dorota Abdelmoula:
Dej své talenty Bohu
a on je znásobí 4
Interview

Vaše TRÁPENÍ 6
Inkognito

Aprílové tipy na VLASY 7
Inspirace

Jídlo NENÍ nuda! 8
Ingridience

Den POD PSA 9
In story

POSELSTVÍ PAPEŽE
pro mládež 10
Duchovní Injekce

NEBUĎ suchar 11
Fotoromán

Na hranici CHUDOBY 15
Redakční okénko

Podle PIZZY poznaj sebe 16
In test

NEBÁT SE nových věcí 17
In action

Miluji vás, ale... 18
In zábeva

Co se může stát 19
Trapásky

PŘED zrcadlem 20
In mūsli

Soutěž o řasenku 22
In telekt

Kecy v kleci? 23
Zábeva

Duben je takový veselý měsíc, doslova aprílový, který přímo vybízí k tomu, abychom se pořádně zasmáli. Nemusí jít jen o nějaký žertík, ale všichni víme, že v jakékoli situaci se vždycky snáz směje druhému. Pokud jsme příčinou smíchu ostatních my, tak to asi není moc příjemné, ale nikdy neuškodí, když se zasmějeme sami sobě. Ono s úsměvem jde všechno líp.

Zasmát se sama sobě

Taky už se vám určitě někdo kvůli něčemu smál že? Ať je to šokbrtnutí, přeřeknutí nebo nějaký jiný trapásek, takové věci se prostě stávají. A někomu častěji. Já mám na podobné situace štěstí nebo spíš smůlu. Vyběhnout po ránu z domu z každou ponožkou jinou, čekat na kamarádku na opačné straně města, než jsme byly domluvené, prošívnout autobus, protože se změnila jízdní řády, vpadnout minutu po zvonění do úplně jiné třídy – to jsou chvíle, které vám mohou zkazit celý den, nebo se dají ustát se vztyčenou hlavou a s úsměvem na rtech.

Doteď si po letech pořád pamatuju, jak jsem ještě během studia na střední škole byla na praxi jako asistentka učitele na základce. V jednu chvíli, kdy jsem šla zežadu k tabuli, se mi podařilo zamotat se do popruhů pohozené aktovky a rozplácá jsem se na podlahu v uličce mezi lavicemi. Celá třída moje akrobatické číslo odměnila obřím výbuchem smíchu a já – rudá až za ušima – jsem se smála s nimi. Co jiného mi taky zbývalo, když jsem si ještě navíc potřebovala udržet nějaké zbytky autority? Zasmáli jsme se a pokračovali ve výuce. A všichni si pak automaticky začali rovnat batohy, protože po názorné ukázce zjistili, proč je to důležité.

Jasně, mohla bych se vztekat a rozčilovat, ať se mi ostatní nesmějí, vymlouvat se a hledat nějakého viníka. Ale proč, když se můžu zasmát s ostatními a důstojně zvládnout celou situaci? Vždyť vlastně o nic nejde. A je lepší mít vtipnou historku, jak jste někde zakopli nebo na vás kamarádi půl hodiny čekali, protože jste si spletli číslo tramvaje, než být bručoun, co si takovou maličkost nechá zkazit celý den a pak svou mizernou náladou otravoval všechny okolo.

Martina

Bůh nemá v tomto světě jiné ruce než tvoje.

Člátek

ViRA.CZ
VIRA NA INTERNETU